

۲۰۲۰/۰۲/۲۲

غوټ جانباز

اسرار دیپلوماسی

تاریخ روابط دو جانبه افغانستان و ایالات متحده امریکا

(۱۹۵۵-۱۹۱۹)

قسمت بیستم

نویسندگان: - گ. یژوف - پ. کرپینکو

مترجم: غوث جانباز ترجمه و تخلص: غوث جانباز

۲۰

رئیس هیأت افغانی، محمد ولی خان دروازی پیام محمود طرزی را به وزیر امور خارجه ایالات متحده امریکا تقدیم کرد. هم در پیام محمود طرزی و هم در گفته های محمد ولی خان دروازی اظهار امیدواری می گردید تا روابط دیپلوماتیک، دوستانه و اقتصادی با امریکا تأمین گردد.

"هنیوز" در عکس العمل به تقاضاهای جانب افغانی خاطر نشان ساخت که مسائل مربوط به تأمین روابط دیپلوماتیک با کشورهای دیگر از صلاحیت کانگرس امریکا می باشد. "هنیوز" عین متن را به جواب نامه محمود کرزی نیز نوشته بود. (۸)

جواب های جانب امریکا به افغان ها حد اقل صادقانه نبودند.

به منظور اجتناب از بی حرمتی بیش از حد در برابر افغان ها و به خاطر آنکه موضع گیری حکومت امریکا اندکی تحت پوشش قرار گرفته باشد، "هنیوز" تدابیر ملاقات هیأت افغانی را با رئیس جمهور

"هاردینگ" روی دست گرفت. به رئیس جمهور "هاردینگ" قبل از دیدار با افغان ها توصیه های معینی داده شد تا مبدا سخنانش به رسمیت شناختن افغانستان تعبیر نشوند.

رئیس جمهور "هاردینگ" با جانب افغانی بسیار محتاطانه صحبت کرد و راهنمایی های مشاورین را در نظر گرفت. او به تاریخ ۲۹ جولای هیأت افغانی را نه به شکل رسمی، بلکه به عنوان "مهمانانی از کابل" پذیرفت. رئیس جمهور نیز به پیچیدگی های قوانین امریکا در زمینه به رسمیت شناختن افغانستان اشاره نمود و از صلاحیت های کانگرس یادآور شد. "هاردینگ" همین استدلال را طی نامه به شاه امان الله نیز نوشت. در عین حال او ضمناً اشاره نموده بود که: "موضوعی به رسمیت شناختن باید به آینده موکول گردد." (۹)

هیأت افغانی ملاحظات دیپلماتیک رئیس جمهور امریکا را خوشباورانه به نفع خود تعبیر نموده و آنرا به رسمیت شناختن افغانستان خواند. آمین روابط مستقیم دیپلماتیک میان دو کشور به زعم افغان ها، معضله مؤقتی و تخنیکی بود که در فرصت مناسب باید از جانب واشنگتن رفع می شد.

اگرچه با این ارزیابی ها تمام اعضای هیأت افغانی موافقت نداشتند، اما محمد ولی خان دروازی از اختتام موفقانه مذاکرات با ایالات متحده امریکا به شاه امان الله خبر داد. (۱۰)

رسانه های امریکایی با نشر تبلیغات ناخوشایند فضا را پیرامون سفر هیأت افغانی آشکارا و با تمام گستاخی نهایت مخشوش و مکرر ساخته بودند. بطور مثال در اخبار با لحن تمسخر آمیز نوشته بودند:

"امیر افغانستان دارای چند معشوقه است؟" یا "خوب رویان امریکایی، افغان ها را چقدر مجذوب ساختند؟" . . . (۱۱) بعدها، پس از سپری شدن چند دهه، مأمورین وزارت امور خارجه امریکا در صحبت های مبالغه آمیز خویش خاطر نشان می ساختند: ". . . اگرچه واشنگتن روابط دیپلماتیک را با افغانستان تأمین نکرد، اما پذیرش هیأت افغانی از طرف شخص رئیس جمهور و ارسال مکتوب جوابیه به شاه امان الله در حقیقت به رسمیت شناختن غیر مستقیم افغانستان معنی می داد." (۱۲)

در حقیقت اداره امریکا در مورد افغانستان بی تفاوت بود. اشاره به پیچیدگی قوانین امریکا و در نظر گرفتن منافع برتانیه در منطقه، بهانه هایی بودند برای پوشاندن بی تفاوتی و بی اعتنایی امریکا در قبال افغانستان.

پس از مسافرت نافرجام به امریکا، هیأت افغانی تحت ریاست محمد ولی خان دروازی عازم لندن گردید. در لندن پذیرایی از هیأت افغانی سردتر از واشنگتن بود. در چنین اوضاع و احوالی سفارت افغانستان در پاریس یگانه مرکز کوشش ها برای تأمین روابط دیپلماتیک با امریکا بود. برای نیل

به این هدف سائر سفارت خانه های افغانستان نیز فعالیت می کردند. محمد نادر خان (پادشاه آینده افغانستان) سفیر افغانستان در پاریس در سال ۱۹۲۵ سعی کرد تا موضوع تأمین روابط دیپلماتیک با امریکا را نفس تازه ببخشد و در این رابطه گفتگوهایی را با "مائیرون گیریک"، سفیر آنکشور در پاریس به راه انداخت.

ادامه دارد...

*** **

تذکر: هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

اسرار دیپلوماسی روابط دو جانبه افغانستان و امریکا (قسمت بیستم)
Janbaz_Ghaus_asraar_dyplomatie_۲۰.pdf

